

[Landbrugsministeren.]

regler for København svarende til §§ 71 og 72 i vandløbsloven.

Antonsen: Jeg vil gerne takke for svaret, men beklage, at det af udredningen kun fremgik, at man følger udviklingen og har opmærksomheden henvendt på, om der kan opstå problemer, men at man, hvis der opstår et behov, ikke har hjemmelen til at gribe ind og heller ikke ønsker at få denne hjemmel. Det var da en fordel at være rustet, selv om der ikke er noget helt aktuelt behov for at have denne hjemmel.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Jeg vil lige gøre opmærksom på, at jeg regner med ved næste folketingsårs begyndelse, allerede i den første uge, at kunne fremsætte et forslag til lov om ændring i vandløbsloven, så folketinget vil om relativt kort tid få rig anledning til at diskutere alle de problemer, der er i forbindelse med spildevandsafledningen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Burgdorf* til landbrugsministeren:

„Finder ministeren det ikke rimeligt, at der gives dispensation for besætningsejerne i mund- og klovsygeafspærringszonerne, så de får mulighed for at føre deres dyr til græsning inden for det vaccinerede område?“

Burgdorf: Baggrunden for mit spørgsmål er, at der som bekendt i Sønderjylland er opstået tre tilfælde af mund- og klovsyge i svinebesætninger — jeg understreger: svinebesætninger — og deraf er fulgt, at der er oprettet spærredistrikter, såkaldte iagttagelsesdistrikter, hvilket medfører, at besætningsejere i disse distrikter er afskåret fra at føre deres dyr ud fra distriktet. Der ville ikke ske noget ved det, hvis det var i vintertiden; men nu står vi lige over for udbindingsperioden, og foder mængderne svinde, og disse mennesker har altså ingen mulighed for at få deres kreaturer på græs. Jeg kan ikke se, at der kan være veterinære eller andre grunde, som kan forhindre, at der gives dispensation til disse besætningsejere, når man betænker, at kvægbesætningerne i hele Sønderjylland er vaccinerede.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Jeg må forstå spørgsmålet således, at der er tale om dispensation for kreaturejere med ejendomme beliggende inden for mund- og klovsygeiagttagelsesdistrikter til at føre kvæg til græsning på arealer uden for iagttagelsesdistrikterne, men i øvrigt beliggende inden for et område, hvor der i indeværende år er foretaget generel vaccination af kvæg.

Jeg kan henvise til, at der i § 6, stk. 6, i landbrugsministeriets bekendtgørelse af 15. januar 1930 om foranstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovsyge indeholdes følgende bestemmelser:

„Hvis beboere inden for et iagttagelsesdistrikt har græsgange uden for distriktet, kan politimesteren, såfremt deres besætninger er sunde, tillade, at de fører deres klovbærende dyr ud til sådanne græsgange, dog således, at de udgræssede dyr er underkastede samme indskrænkninger med hensyn til yderligere fjernelse, som ville gælde, hvis dyrene befandt sig inden for det afspærrede distrikt. Dyrene må ikke føres frem og tilbage fra græsgangene, medmindre disse grænser umiddelbart op til det afspærrede distrikt.“

Denne bestemmelse praktiseres som befyndelse for vedkommende politimester til efter konference med veterinærdirektoratet at dispensere. Veterinærdirektoratet mener, at man med udgangspunkt i det hidtil relativt gunstige forløb af sygdommen kan stille sig imødekommende til spørgsmålet, således at det med forbehold over for eventuelle forværringer i sygdomsbilledet kan stilles besætningsejeren i ud-sigt, at der ved henvendelse til vedkommende politimester kan forventes tilladelse til fra og med den 15. maj d. å. at føre kvæg ud af iagttagelsesdistriktet til græsningsarealer, som besætningsejeren måtte disponere over andetsteds i det vaccinerede område i Sønderjylland.

Veterinærdirektoratet er ligeledes indstillet på at skitsere over for politimestrene, hvilke betingelser besætningsejeren skal overholde for en sådan tilladelse for at sikre, at alle landmændene bliver behandlet ens.

Burgdorf: Jeg takker landbrugsministeren for det positive svar og for de oplysninger,